

Samling af Afgørelser

Sag T-732/16

**Valencia Club de Fútbol, SAD
mod
Europa-Kommissionen**

Rettens dom (Fjerde Afdeling) af 12. marts 2020

»Statsstøtte – støtte ydet af Spanien til visse professionelle fodboldklubber – garanti – afgørelse, hvormed støtten erklæres uforenelig med det indre marked – fordel – kriseramte virksomhed – kriteriet om den private investor – rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder – støttebeløb – støttemodtager – princippet om forbud mod forskelsbehandling – begrundelsespligt«

1. *Retslig procedure – stævning – formkrav – fastlæggelse af søgsmålets genstand – kort fremstilling af søgsmålsgrundene – skriftlige indlæg, der er vedlagt som bilag til stævningen – formaliteten – betingelser*
[Statutten for Domstolen, art. 21; Rettens procesreglement, art. 76, litra d)]

(jf. præmis 28 og 29)

2. *Retslig procedure – stævning – formkrav – klar og præcis fremstilling af de påberåbte anbringender – anbringende om manglende eller utilstrækkelig begrundelse – anbringende forskelligt fra anbringendet vedrørende retsaktens materielle lovlighed – stævningen ikke tilstrækkelig klar og præcis – afvisning*
[Art. 263 TEUF og 296 TEUF; statutten for Domstolen, art. 21; Rettens procesreglement, art. 76, litra d)]

(jf. præmis 35-39)

3. *Statsstøtte – Kommissionens undersøgelse – Kommissionens rammebestemmelser – bindende virkning – grænser – rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder – kriseramte virksomhed – begreb – kompleks økonomisk vurdering – Kommissionens skøn – domstolsprøvelse – grænser*
(Art. 107 TEUF og 108 TEUF; Kommissionens meddelelse 2004/C 244/02)

(jf. præmis 58-62)

4. *Statsstøtte – forbud – undtagelser – støtte, der kan anses for forenelig med det indre marked – redningsstøtte til en kriseramte virksomhed – rammebestemmelserne for*

statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder – kriseramt virksomhed – begreb – selskab med begrænset ansvar – rammebestemmelsernes punkt 10, litra a) – halvdelen af selskabskapitalen er forsvundet – bedømmelseskriterier – hensyntagen til nedsættelse af egenkapitalen, uden at selskabskapitalen er nedsat – lovlighed [Art. 107, stk. 3, litra c), TEUF; Kommissionens meddelelse 2004/C 244/02, punkt 10, litra a)]

(jf. præmis 62, 63, 66-71 og 73-104)

5. *Statsstøtte – begreb – tildeling af en fordel til støttemodtagerne – offentlig garanti ydet til en organisation uden vinding for øje for et banklån, der er optaget alene med henblik på rekapitaliseringen af en kriseramt virksomhed – betaling af en modydelse i form af betaling af en garantipræmie – vurdering på grundlag af kriteriet om den private investor – vurdering i henhold til alle de relevante elementer i den omtvistede transaktion og dens sammenhæng – formodning for, at garantipræmien ikke er i overensstemmelse med markedsvilkårene – ikke tilladt – tilsidesættelse af garantimeddelelsen – åbenbart urigtigt skøn*

[Art. 107, stk. 1, TEUF; Kommissionens meddelelse 2008/C 155/02, punkt 3.2, litra d), og punkt 4.1]

(jf. præmis 122, 123 og 126-134)

6. *Statsstøtte – begreb – tildeling af en fordel til støttemodtagerne – offentlig garanti ydet til en organisation uden vinding for øje for et banklån, der er optaget alene med henblik på rekapitaliseringen af en kriseramt virksomhed – vurdering på grundlag af kriteriet om den private investor – Kommissionens bevisbyrde – rækkevidde – tilsidesættelse af forpligtelsen til at indhente oplysninger om eksistensen af tilsvarende transaktioner gennemført på markedsvilkår – åbenbart urigtigt skøn*
(Art. 107, stk. 1, TEUF)

(jf. præmis 135-137)

7. *Statsstøtte – Kommissionens undersøgelse – identifikation af støttemodtageren – effektiv nydelse – offentlig garanti ydet til en organisation uden vinding for øje for et banklån, der er optaget alene med henblik på rekapitaliseringen af en kriseramt virksomhed – kvalifikation af virksomheden som begunstiget af støtteforanstaltningen – lovlighed – forekomsten af medbegunstigede – ingen betydning*
(Art. 107, stk. 1, TEUF)

(jf. præmis 150-153 og 155)

8. *Statsstøtte – forbud – undtagelser – støtte, der kan anses for forenelig med det indre marked – støtte til omstrukturering af en kriseramt virksomhed – betingelser – fravær af omstruktureringsplan på tidspunktet for tildelingen af støtten – følger – flere på hinanden følgende statslige indgreb, som er indbyrdes uadskillelige – bedømmelseskriterier*
[Art. 107, stk. 3, litra c), TEUF]

(jf. præmis 164-171)

9. *Statsstøtte – forbud – undtagelser – støtte, der kan anses for forenelig med det indre marked – vurdering med hensyn til artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF – hensyntagen til en tidligere praksis – udelukket – tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet – foreligger ikke [Art. 107, stk. 3, litra c), TEUF]*

(jf. præmis 179, 181 og 182)

10. *Statsstøtte – tilbagesøgning af en ulovlig støtte – beregning af det beløb, der skal tilbagesøges – støtte til en kriseramt virksomhed – udvidelse af offentlig garanti ydet til en organisation uden vinding for øje for et banklån, der er optaget alene med henblik på rekapitaliseringen af en kriseramt virksomhed – bedømmelse af værdien af modgaranti stillet i form af pant i aktier i den kriseramte virksomhed – kompleks økonomisk vurdering – Kommissionens skøn – domstolsprøvelse – grænser – kapitalforhøjelses betydning for en kriseramt virksomheds økonomiske situation og aktiernes værdi – skønselementer [Art. 108, stk. 2, første afsnit, TEUF; Kommissionens meddelelse 2004/C 244/02, punkt 10, litra a), og punkt 11]*

(jf. præmis 193-203)

Resumé

Ved dommen i sagen Valencia Club de Fútbol mod Kommissionen (sag T-732/16), afsagt den 12. marts 2020, annullerede Retten afgørelse 2017/365¹, hvorved bl.a. garantier stillet for Fundación Valencia til optagelse af et banklån med henblik på erhvervelse af aktier i Valencia Club de Fútbol blev kvalificeret som en ulovlig statsstøtte, som var uforenelig med det indre marked, for så vidt angår sagsøgeren.

Sagsøgeren, Valencia Club de Fútbol, er en spansk professionel fodboldklub. Fundación Valencia er en organisation uden vinding for øje, som er tilknyttet denne fodboldklubs aktiviteter. Den 5. november 2009 blev Fundación Valencia ydet en garanti for et banklån på 75 mio. EUR af Instituto Valenciano de Finanzas (herefter »IVF«), finansinstituttet i Generalitat Valenciana (regionen Valencias regering, Spanien), med henblik på erhvervelsen af 70,6% af aktierne i sagsøgeren som led i en transaktion med en kapitalforhøjelse besluttet af sidstnævnte (herefter »den oprindelige garanti«). Som modydelse skulle IVF modtage en årlig garantipræmie på 0,5% samt et pant i aktierne i sagsøgeren som modgaranti. Ifølge en tilbagebetalingsplan skulle der ske tilbagebetaling af renter fra august 2010, og lånets hovedstol skulle tilbagebetales i to rater af 37,5 mio. EUR, henholdsvis den 26. august 2014 og den 26. august 2015, som blev finansieret ved at afhænde aktierne i sagsøgeren. Den 10. november 2010 forhøjede IVF sin garanti til Fundación Valencia med 6 mio. EUR med henblik på at opnå en forhøjelse af samme størrelse af det eksisterende lån for at dække betaling af skyldige afdrag, renter og omkostninger, som stammede fra en misligholdt rentebetaling på det garanterede lån (herefter »den anden garanti«).

Kommissionen fastslog i den anfægtede afgørelse, at den garanti, der blev ydet af IVF til Fundación Valencia, omfattede statsmidler og kunne tilregnes Kongeriget Spanien, at støttemodtageren var sagsøgeren, idet Fundación Valencia kun handlede som kreditformidler, og at sagsøgerens økonomiske situation på tidspunktet for vedtagelsen af de omhandlede foranstaltninger udgjorde

¹ – Kommissionens afgørelse (EU) 2017/365 af 4.7.2016 om statsstøtte SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) gennemført af Spanien til Valencia Club de Fútbol, SAD, Hércules Club de Fútbol, SAD, og Elche Club de Fútbol, SAD (EUT 2017, L 55, s. 12) (herefter »den anfægtede afgørelse«).

situationen for en kriseramt virksomhed som omhandlet i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder². På baggrund af de kriterier, der er fastsat i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af artikel [107 TEUF] og [108 TEUF] på statsstøtte i form af garantier³, konkluderede den, at der forelå en statsstøtte, der var uforenelig med det indre marked.

I dommen bekræftede Retten indledningsvis, at sagsøgeren var en kriseramt virksomhed som omhandlet i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder. Ifølge rammebestemmelsernes punkt 10, litra a), betragtes et selskab med begrænset ansvar som kriseram, når over halvdelen af den tegnede kapital er forsvundet, og over en fjerdedel af denne kapital er gået tabt i løbet af de sidste 12 måneder. Selv om sagsøgerens tegnede kapital i det foreliggende tilfælde ikke var faldet på tidspunktet for indrømmelsen af den oprindelige garanti, fastslog Retten, at Kommissionen med føje havde fundet, at klubben var en kriseram virksomhed, for så vidt som dens nettoformue, dvs. egenkapitalen, på det tidspunkt var under halvdelen af den tegnede kapital. Retten præciserede i denne henseende, at hverken de specifikke forhold ved sektoren for professionel fodbold, klubbens spilleres markedsværdi eller forsvareligheden og troværdigheden ved rentabilitetsplanen af 2009 kunne rejse tvivl om denne vurdering.

Retten fastslog imidlertid, at Kommissionen havde tilsidesat garantimeddelelsen, idet den antog, at ingen finansieringsinstitutter ville stille en garanti for en kriseram virksomhed, og at det derfor ikke var nødvendigt at undersøge, om Fundación Valentias skyldige garantipræmie for den oprindelige garanti, der var fastsat til 0,5% af det garanterede beløb, var i overensstemmelse med markedsvilkårene. Det tilkom nemlig Kommissionen at foretage en samlet vurdering, som skulle tage hensyn til alle de relevante beviser, som gjorde det muligt at afgøre, om sagsøgeren klart ikke kunne have opnået tilsvarende ydelser hos en sådan privat aktør. Retten fastslog endvidere, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad havde understøttet sin konklusion om, at det ikke var muligt at fastsætte en markedspris for et lignende, ikke-garanteret lån som følge af det begrænsede antal lignende transaktioner, der kunne observeres på markedet. Kommissionen bærer nemlig bevisbyrden for opfyldelsen af betingelserne for, at kriteriet om den private aktør kan finde anvendelse, og Kommissionen var således forpligtet til under den administrative procedure at anmode om og indhente alle nødvendige oplysninger.

Retten bekræftede endvidere, at sagsøgeren var modtager af den anden garanti, som alene tilsigtede at gøre det muligt for Fundación Valencia fortsat at opfylde sine skyldige forpligtelser inden for det oprindeligt tegnede lån. Den omstændighed, at den bank, der havde ydet lånet, kunne være indirekte begunstiget af denne garanti, blev i denne henseende fundet uden betydning.

Som led i undersøgelsen af beregningen af den støtte, som udgjordes af den anden garanti, fastslog Retten imidlertid, at Kommissionens vurderinger, hvorefter sagsøgeren gennemførte tabsgivende transaktioner, og værdien af de aktier, der var givet i pant for lånet, var tæt på nul, var behæftet med en materiel urigtighed og åbenbart urigtige skøn. For det første var kapitalforhøjelsen allerede besluttet, og der var tegnet nye aktier på tidspunktet for tildelingen af den anden garanti, og sagsøgerens selskabskapital, egenkapital og fortjeneste var således steget, og dens transaktioner gav overskrud. For det andet var sagsøgerens egenkapital på ca. 57,3 mio. EUR ved afslutningen af regnskabsåret 2009/2010 betydelig, og dens nettoformue var positiv.

² – EUT 2004, C 244, s. 2 (herefter »rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder«).

³ – EUT 2008, C 155, s. 10 (herefter »garantimeddelelsen«).